

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULUL I.

„Gazeta” ieșe în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se prenumără la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiunea, piața mare
Nr. 22, etajul I: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dușul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Un exemplar 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 107.

Brașov, Sâmbătă, 14 (26) Mai

1888.

Brașov, 13 Mai st. v. 1888.

Încordarea între Germania și Franța devine pe zi ce merge mai mare.

Țiarul bismarkian a pronunțat cuvântul de „represalii” și guvernul german s'a și grăbit a realiza această amenințare.

Print' o ordonanță ministerială publicată în Strassburg se înăpsește controla pașportelor la granița germano-francesă.

Nu e vorba de nise măsurii severe, ci numai de represalii de soiul cel mai blând!

Cu acesta se mângâie unele foi germane, cari nu voru nicicum să credă, că vr'una din cele două puteri mari rivale ar intenționa în adevăr războiul.

Ce are de gând să der principele de Bismark?

Fapt este că la granița germano-francesă domnesce o stare de lucruri, care puțin se deosebesc de încordarea în timpul de război.

Un culegător de litere germană din orașul Breslau vrea să călătorească în Franța la sora sa bolnavă, are pașaport în regulă și 35 de franci bani de drum. Autoritatea francesă însă nu lăsa să treacă în Franța.

Poate că această oprire a fost numai o șicană, der cum vine că din cauza acestei singuraticе аfaceri se alarmează lumea cu luarea de represalii în contra Francei?

Dacă Germania nu voiesce să turbure și mai mult raporturile sale cu Franța, cari numai bune nu se pot numi, decât principele Bismark n'are intențiunea să ațite pe Francezi, atunci a trebuit să urmărească altă scop prin măsura amintită.

Și acum ni se spune, care ar fi acest scop.

O foiă francesă mâhnită amară pe Germani din cauza amenințărilor cu represalii, a observat că nu înțelege de ce Franța se fiă mai puțin stăpână în casa sa decât este stăpână Germania într'o țară, care nu e a ei, făcându astfel aluziune la Alsația-Lotaringia, pe care Francezii o consideră ca țara lor, răpită.

Gazeta lui Bismarck răspunde mâniată memoratei foi francesе, că a sosit timpul de a-i lămuri pe Francezi despre aceea, că Alsația-Lotaringia este a Germaniei și numai a Germaniei.

Acesta se fiă scopul ordonanței ministeriale publicate în Strassburg.

Guvernul german, prin înăsprirea controlului la graniță, vrea să constate, că Alsația-Lotaringia este teritoriu german, pe care Francezii nu pot pași decât numai cu pașaport vizat de ambasada germană din Paris.

Celul ce vrea să credă, că „represalii” germane dela graniță numai acesta țintă o urmăresc, poțe s'o credă. Noi însă nu putem admite, că principele Bismark și-ar închipui, că pe astă cale va pute familiarisa pe Francezi cu idea că provinciile cucerite în anul 1870/1 sunt țară germană.

Mai curându ne vine a crede, că dacă n'a voit să ațite, cancelarul german a avut scopul mai practic de a tăia prin controlul sever al pașportelor firul relațiilor politice, ce se continuau în secret între Paris și Strassburg.

Der Germania, care consideră pe Francezi ca dușmanii ei declarați, anevoie se va opri la represalii luate. Planul lui Bismarck trebuie să merge mai departe.

Și aici e ascuns adevăratul pericol al situațiunei.

Prigonirea limbei românești în Bucovina.

Locuitorii baștinași din Bucovina înființază școli cu dorința și condițiunea, ca în ele să se cultive și limba lor română. Mai ales așa numiții *mazili* și *rezeși*, cari numără mulți străbuni glorioși în istoria Românilor, doresc cu-o pietate sântă, ca copiii lor să învețe limba strămoșescă: o dorință aceasta, care caracterizează pe poporul român de pre-tutindenea.

Organele guvernului bucovinenu însă, aprăpe cu aceeași dușmăniă, ca la noi organele guvernului unguresc, lucrează în contra acestei sante dorințe a confrăților noștri din Bucovina, ignorându instrucțiunea română și unelindu contra limbei române.

Spre a proba acesta, ajunge să amintim, după „Revista Politică”, un singur cast:

Intr'o comună se dusesse inspectorul școlilor de district, însoțit de inspectorul țerei, ca să inspecteze o școlă.

După ce cerură dela învățătorul mai multe informațiuni cu privire la obiectele propuse, și după ce aflară, că pe lângă altele învățătorul propune și limba română, inspectorii numiți răspuseră amândoi împreună, că: *limba română nu trebuie propusă; păcatul de a perde timpul cu româna!*

Acastă agitațiune anti-română durează în Bucovina de vre-o 50 de ani. Mai înainte lucrul mergea mai în ascuns, acum însă se lucrează pe față și în mod direct. Acestei agitațiuni i-a succes pe încetul a reduce limba română la gradul de a 2-a limbă în țară, er acum unii venetici au mers și mai departe, voindu a reduce limba română la gradul de a 3-a limbă în țară, așa că mai întâi se fiă limba germană, măcar că Germanii sunt cei mai puțin în Bucovina, după ea se urmăze limba rusescă și numai în altă treilea loc limba românească.

În fața acestor împrejurări „Revista Politică” cere, cu drept cuvânt, de-o parte ca reprezentanții consiliului școlar,

reprezentanții corporațiilor autonome, precum și cei din parlamentul central să se ceară guvernului sămă pentru ceea ce fac organele sale, er de altă parte cealaltă cetățeni români să țină cu totă energia la drepturile acordate lor prin lege, să urmeze exemplul Polonilor din Galiția, alți Boemilor, Slovenilor etc. cari încă avură odată sörtea poporului român din Bucovina. În direcțiunea această „Revista Politică” propune de-o camdată următoarele:

1. Comunele românești se întrebuinteze în afacerile lor interne, precum și în corpondențele cu toate autoritățile publice, numai limba românească; să silască deci pe notarii lor să învețe românește, er de nu, să le de drumul ocupându posturile lor cu Români.

2. Inscipțiunile de pe tablele de prin sate, cari astăzi mai toate sunt nemțesci, să fiă românești. Este lucru de risă, că într'un sat, în care nici un săteanu nu scie nemțesce, tabla de pe podă ȳice: „Das schnelle Fahren ist bei Strafe von 2 fl. verboten.” Totu așa de bine se putea face această inscripțiune și în limba francesă, englesă, ori chineză; efectul ei ar rămâne același, adecă nu ar fi înțelesă de cei ce umblă pe pod. Totu așa și inscripțiunile cele nemțesci dela respântiile drumurilor, de pe tabla dela casa comunală, școlă ș. c. l. trebuie înlăturate și în locul lor puse inscripțiuni românești. Fiind comunele autonome, aternă aceste mēnuțșuri numai dela voința lor. La alte popore se pune pe acest lucru un preț forte mare. Croații din Agram indignându-se au spart mai anțerți tablele cu inscripții maghiare, pe care le-au fost pus Ungurii. Frumose exemple în privința această ne dau și Italienii, Slovenii, Cehii și Polonii din împărăția noastră. Deră ce ne trebuiesc exemple din țeri streine? Să ne uităm, ce fac celelalte naționalități la noi acasă! În Suceava locuitorii poloni nu-s, și totuși negustorul și ciobotarul polon pune tablă cu inscripția polonă. Pentru cine? Ce v pasă? Elu

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

(2)

CEI DOI RIVALI.

Intemplantă criminală, trad. de
Petra-Petrescu.

Dumartin a fost transportat în cetate, în închisore. Elu ȳicea că nu este vinovat, der nimeni nu-lu credea.

În cetate și'n întregu ținutul, îndată ce se răspândise fama omorului, toți ilu țineau vinovat și vocea poporului își făcuse judecata înainte de a fi adus justiția vre-o hotărire.

Pertractarea finală judecătorească s'a decisă să se țină în curtea sfatului din Bruxella. Acesta se țină cu mare pompă, după cum era obiceiul să se facă, când era vorba de îndeplinirea drepturilor și libertăților vechi ale cetățenilor din Țerile de jos. Aceste drepturi și libertăți și-le căștigaseră numai de curându, scuturându jugul spaniolu, ceea ce i-au costat multe vieți de omeni. Între acestea, institutiua ca oraș și ținuturi singuraticе săși potă face dreptate, fără o ingerință mai înaltă, era una din cele mai de căpetenie.

Acusațiunea se basa pe împrejurările, ce le cunoscem, destul de agravante: ura nedumerită a acusatului față

cu victima asasinatului, cum și starea lui de totu sdrobotită.

Când se rădică Dumartin ca să se apere, era în starea celui ce s'neacă șiși mai rădică odată mânele din undele furioase pentru a se cufunda pe vecii vecilor.

Cuvintele lui au fost cam acestea: „În ȳia omorului, dimineta, eșisem la câmpu, să vedu dacă au arat slugile mele. Că m'am dus așa de dimineta, s'a întemplantă fiindcă nu durmisem peste nopte; în timpul din urmă nu durmiam nopti întregi. Pe câmpu am găsit multă neorânduială. Lucrări, cari trebuiau de mult să fiă gata, nici nu erau începute. Deodată audu un gemet dureros venindu dinspre drumul mărginașu cu moșia mea. Mă duc acolo și mă cuprind o gröză. Aflu un om plin de sânge luptându-se cu mortea. O clipă am stat nemișcat, pe urmă m'am reculesu, mă apropiu de nefericitulu, a căru față, acoperită cu sânge și pămētă, nu se putea cunosce. Apucă o batistă aruncată lângă rānită, mă apropiu de el și mă încercu să-i opresc sângele, care i-se scurgea din pieptu. După aceea m'am luat batista mea, acesta, care zace aici pe masă și care va servi ca dovadă în contra mea, am udat-o în

părul din apropiere, ca să ștergu fața nefericitului. Spălându-lu recunoscu în elu pe vechiul și noul meu rivalu, Iacob Wanheelden. Elu se uită la mine înspăimantatu. Abunăsēmă își gādea că s'a întorsu ucigașulu ca să-și termine crima fiorosă. Să vorbescă nu putea. Atunci imi trānsi în capu ideea grozavă: dacă te voru găsi aici, voru ȳice că tu ești ucigașulu lui. Părăsescu îndată locul omorului și fugu cătră casă. Numai ajunsu acasă bagu de sēmă, că hainele imi sunt pătate cu sânge, de cum îngenunchiasem lângă Wanheelden și că batista o uitasem lângă elu. Să mă reintorcă era prea târziu. Și de nu te voru mai afla acolo — ȳiceam în mine — batista ta totu este acolo. Fiăcare te va crede vinovat. Gāndindu la acesta, eram să înebnescu de frică. Ce să facu? Schimbă hainele, iau banu la mine și începă a scrie epistola nesfârșită, care se află în mână judecătorei. Celelalte sunt cunoscute. Gura mortului e mută. Rogu pe bunul Dumneșu să lumineze mintea judecătorilor, să nu îi lase a aduce o hotărire, care ar condamna pe unu nevinovat.”

Dumartin vorbise cu mai multă limpedime și mai multă curăgiu decum se aștepta dela omul cel palid și în-

frântu. A fost totuși o încordare supra-omenescă. Când se puse să sedă, picături mari de sudori îi curgeau pe frunte și capul și-lu plecă pe pieptu.

Se formulă întrebarea despre vinovăția acusatului. Jurații se retraseră. Când reapărură, toți așteptau ca cel mai bătrān să pronunțe o sentință unanimă de condamnare. Da, l'au declarat vinovat de omor, nu însă în unanimitate. Unspredece jurați se pronunțară „că este vinovat”, alți doispredecelea că „nu este vinovat”. Istorisirea acusatului, ȳicea acesta, că o ține de probabilă, er doveșile aduse contra lui, nu le află destul de convingătoare.

Unul însă n'a putut hotăr. Judecătorii condamnă pe Dumartin la morțe cu secura.

Acastă sentință se esecută în curându pe piața cea mare din Bruxella. Piața era înșesată de publicu, care voia să fiă față la scena din urmă a înfricoșatei drame. „Cocoșu ntorșu” — așa ȳicea poporul acum condamnatului — urcă eșafodulu clătindu-se, vorbele lui, prin cari, pentru ultima oră, mărturisise că nu este vinovat, abia se mai audiră. Căutăturile lui înspăimantate asupra mulțimei și a eșafodului, trāda o frică până la paroxism.

voesce să afirme existența sa ca polonă în Suceava. Era la noi Români — comune întregi — pun table cu inscripții nemțesci. Ce voescu ele să afirme prin aceasta? Totă aceea, ce afirmă și acei Români bucovineni, cari își scriu numele lor leșesce, boinăcesce sau nemțesce, adecă — se fă cu ertare: Prostia proprie.

3. Tote scrisorile înaintate de persoane private de naționalitate română către autoritățile publice se se facă numai în limba românească. Astfel îi vom aduce pe funcționari la convingerea, că trebuie să cunoască și limba românească, decât le e dragă să stea la postul lor.

4. În consiliile comunelor urbane Români ar trebui să vorbescă numai românește, afirmând astfel existența elementului românesc și prin orașe. Totu așa, credem noi, ar trebui să facă și reprezentanții din consiliul școlar al țării, precum și cei de prin celelalte corporații, luându-se după exemplul celorlalte naționalități din Austria.

5. Venim acum la corporațiunea cea mai însemnată din țară, la dieta Bucovinei. Odinioară răsună și aicea graiul românesc, pe când trăia Alexandru și George Hurmuzachi și pe când era deputat și parochiul Samuil Andrievici din Ceahor. Astăzi se aude odată în șese ani cuvântul „giuruesc” și la deschiderea și închiderea fiicărei sesiuni cuvântul „se trăescă,” care răsună în coră ca unul ecou la încheierea cuvântărilor nemțesci ale președintelui adunării. Și acesta se întâmplă astăzi, când se dice, că în Bucovina a venit la putere partida națională românească. Nu se află nici în una din celelalte provincii ale Austriei o partidă națională, care, fiind în majoritate în parlamentul provincial, se întrebuițeze în discușiunile sale limba minorității din opoziție, er nu limba sa națională. Cumcă acesta este o abnormitate, trebuie să recunoască și capii noștri politici. Dără vina este a timpurilor trecute, pe când cultivarea limbii românești prin școlile noastre — și prin casele boeresci — era cu totul neglijată. Pe atunci a crescut o generațiune românească, care astăzi nu seie vorbi românește. Și vorba vechiă dice: Ce nu înveți în tinerețe nu scii la bătrânețe. Dără răul acesta se pte vindeca ușor, decât capii noștri politici voră dori să-l vindece. Avem o pleiadă de tineri zeloși, talentați și cu cunoștințe vaste, cari vorbesc și scriu o limbă românească clasică. Cu aceste elemente active și luminate trebuie să se improspeteze partida națională. Cu cât mai curând va face ea acesta, cu atata

mai repede va cresce puterea și vađa ei. Atunci se va puté reintroduce și limba românească în discușiunile dietei din Cernăuți, un lucru, pe care-l cere imperios demnitatea noastră națională, *căci poporū fără limbă, ca nămulă lui Israilū, nu vom și nu dorimū să fimū.*

SCRILE ȚILEI.

D-lă Teodorū F. Negruțū, învățătorū în Mureșu-Ludoșū, va deschide și în anulul acesta unū cursū pentru propunerea industriei de casă, ce se va ține în șola română gr. cat. din Mureșu-Ludoșū începēndū din 15 Iunie și până în 15 Iulie s. n. Se voră propune între altele diferite soiuri de împletituri fine din ierbă de mare impodobite cu trestia scilpicioasă etc. etc. Doritorii de a participa la acestū cursū voră avé să plătescă 7 fl. pentru instrucțiā, 3 fl. pentru procurarea materialelor necesare.

Recomandămū acestā nobilă întreprindere atențiunei învățătorilor romāni din părțile acelea, er zelosului învățătorū, d-lui F. Negruțū, i dorimū succesū deplinū!

In adunarea generală ordinară a Asociațiunei din Aradū pentru cultura poporului romānū, ținută în Aradū la 14 Maiu c. sub președința Ilustrității Sale D-lui Episcopū Ioanū Mețianu, s'a raportatū, că averea Asociațiunei constă din 2212 fl. 57 cr. bani gata și deosebite pretensiuni restante la membri. Față cu anulul trecutū fondulū efectivū s'a sporitū cu 258 fl., adăugēndū, că în anulul trecutū Asociațiunea a datū la 3 învățacei 3 ajutōre de câte 10 fl. S'a hotărītū totodată, ca pe viitorū să se dea din fondulū acestei Asociațiunii 4 stipendii de câte 20 fl., anume două din ele pentru tineri cari cercetēză șola, er alte 2 pentru învățacei de meseriași.

Rectificarea listelor de alegători dietalū pentru anulul 1889. — Comisiunea pentru conscrierea alegătorilor însărcinată cu rectificarea listelor și-a început lucrările ei, care le va continua timpū de optū zile, în care intervalū fiicare îndreptățitū a fi alegătorū, care n'a fostū indusū în listele electorale din anulul trecutū, pte să ceră rectificarea, prezentāndu-se între orele 3—5 posmeridiane în localulū de dare strada Căldărarilor Nr. 518 b.

Cei ce n'au fostū indusū în lista trecutā se nu întârziā dăr a cere înscrierea lorū.

D-lă Dr. Emilū Codru e numitū medicū alū Simaci. D-lă Codru s'a făcutū

studiile la Viena și este și specialistū în bōlele de copii, bōle de piele și sifilis.

După cum spunū diarele din Bucuresci, săptămāna acestā s'a făcutū la institutulū bacteriologicū de acolo prima inoculațiune cu virus rabicū preventivū, la unū soldatū mușcatū de unū căne turbatū, prin metoda d-lui dr. Babeșū, directorulū acelu institutū și profesorū la facultatea de medicină. Soldatulū, căruia i s'a făcutū acestā primā inoculare, era fōrte nepăsătorū; elū rīdea, pe când medicii erau emoționați, gândindu-se, că nu toți cei inoculați cu virus preventivū potū scăpa de urmările fatale ale turbării. — Așadēră primulū pasū este făcutū și de aci încolo cei mușcați de căni turbate nu vorū mai avé lipsă să mērgă la Parisū, ci numai la Bucuresci.

Președintele comisiunei interimare din Craiova a adresatū unū apelū către Craioveni, prin care le spuse, că regele Romāniei și-a exprimatū dorința, ca diferitele municipalități să nu cheltuiască banii contribuabililor pentru serbarea de 10 Maiu. De altă parte „Gazeta Săt.” este informată, că Regele și-ar fi exprimatū dorința să se cumpere de rēndulū acesta mai bine cucuruzū pentru sătenii cari ducū lipsă de hrană, decâtū să se spezeze banii cu paradele prea mari ale acestei țile.

După spusa diarelorū italiene, d-șora Teodorini va cănta în viitōrea stagiune la Roma, la teatrulū „Argentina”, sub impresia cunoscutului impresariu Canori.

Unū academicianū ungarū a întreprinsū o călătoriā în ostulū Europei. În Cetinje poposi la principele Muntenegruului, să-lū asigure, că Ungurii scriu cu multă simpatia despre poporulū lui și îi recomandā mai alesū unū capitulū din cartea lui Réthy despre originea limbii romāne. Capitolulū i-lū va traduce academicianulū în franțuzește și apoi prințulū în serbește, să îlū facă cunoscutū și țerei sale. — Decă Hunfalvy s'a păcālītū în Viena la congresulū orientaliștilorū, Réthy pte avé mai multū norocū la unū poporū, care abia a ajunsū să primēscā mai deunăđi primulū codice de legi...

Sinodulū archidieceșanū din Sibiu.

In ședința a X-a a Sinodului s'a încinsū o discușiune infocată asupra cesțiunei atinse în raportulū generalū al Consistorului, care vorbesce de „incordări între membrii bisericei” și de unū „spiritū de partidă,” ce se manifestă „între mireni și preoți” și care este a-

tătū de „pronunțatū,” încātū, decâtū nu va înceta, amenință binele și prosperarea bisericei.

Comisiunea de 9 a făcutū două propuneri: una a majorității și alta a minorității.

Proiectulū de concludū alū majorității, prezentatū de d-lū dr. Ioanū Mihū, și primitū de sinodū, sună așa:

In considerare, că spiritulū de partidū, indicatū în alinea ultimā a raportului consistorului plenarū Nr. 2464 Plen. esistă, și încă într'o măsură îngrijitōre; în considerare, că acestū rău esistă și se nutresce cu preferință în centru, și încātū efectele lui se manifestă mai multū ori mai puținū și în afară, acesta nu este decâtū rezultatulū răului esistentū și nutritū aci în centru;

in considerare, că fețe bisericesci în lipsa de respectulū datoritū capului bisericei, fără a căuta în casulū datū la forulū competentū sanarea gravaminelorū, ce crede a avea, alērgă la jurnale politice, și acolo conlucrāndū și ei, tractēză afaceri strinsū bisericesci în modū tendențiosū cu scopulū de a propaga neîncrederea față de capulū bisericei și prin acesta a slăbi autoritatea arhierieului și a instituțiunilor bisericesci atātū înaintea fiilorū bisericei însăși, câtū și mai cu deosebire înaintea străinilor — Se decide:

1. Sinodulū cu adēncă durere ia actū de cele constatate mai susū, și condamnă pornirile dușmānoșe, ce suntū puse la cale în viața socială, și cu deosebire în unele diare contra persoanei Escelenției Sale arhieriscopului actualū le condamnă cu atātū mai vērtoșū, pentru că ele au ajunsū până a sgudui pacea internă, și a pune în pericolū evidentū interesele vitale ale bisericei.

2. Sinodulū însărcinēză pre organele competente să aplice totā rigōrea canonică-disciplinară în contra acelorū persoane din sinulū bisericei, cari mediat sēu imediatū vorū încerca să continue acele porniri răutācioșe, regretāndū, că acesta nu s'a întemplatū până acuma.

3. Incātū privesce cauza disciplinară a protopresbiterului Simeonū Popescu, sinodulū — fără a intra în meritulū cauzei — ia actū de cele cuprinse în nota presidială cu Nr. 1328/888, esprimāndu-și totodată dorința, ca Escelenția Sa arhieriscopulū și metropolitulū, încātū va fi posibilū, să evite delegarea altui forū streinū pentru judecarea în casulū prezentū, și alte asemenea casuri, computēndū eventualulū forū disciplinarū din membrii senatului strinsū bisericescū, nepreocupatū în cauză.

Minoritatea prin d-lū Rubinū Patița

Sentința se mai ceti odată, apoi se duse în deplinere.

Trecură ani de zile.

Crima istorisită, cu urmările ei, era aprōpe ștērsă din amintirea contemporanilor, când apărū de nou în discuția țilnică, de astā dată în altā lumină, în adevērata ei formă.

Seriosū și cu pași grăbiți, însoțit de unū băiatū, care suna din când în când unū clopoțelū, trecea unū preotū prin stratele Bruxellesi, ducēndū unui omū, ce trăgea să mōră, sânta cuminecătură. În strada regală băiatulū deschide ușa casei unui negustorū de frunte și intrară amēndoi lāsāndū în urma lorū o mulțime de curioși, cari se grāmădiră la ușa.

„Ce este, cine mōre? se întrebau omeșii.

„Bogatulū Tenboosch” — răspuneră unii — „s'a bolnăvitū deodată. Medicii spunū, că nu e nici o scāpare.”

„Cu elū se duce unū omū evlaviosū, bunū, care a ajutatū multe case sē-race”, dicea o femeie bătrānă.

„Dăr, etā aici e băiatulū preotului, să-lū întrebāmū pe elū!”

Acesta însă nu răspunse, ci se duse mai departe. Nu peste multū se întōrse însoțitū de unū judecātorū de frunte din orașū. Multimea nu mai îndrāsnea să

întrebe băiatulū, din contră se împrăștiā cu respectū.

Intr'una din odāile d'asupra ale fruntașului neguțătorū, pe care omeșii îlū țineau de prea fericitū, zăcea în agoniā Daniel Tenboosch, adesea fōrte invidiatū. Mobilarea casei era strălucită. Mobilele erau din lemnū întunecatū de Palisandru, cu perine de māsasă roșā și covōrāle mari, aduse din Smirna prin corābii de Antwerpa înădușiau sgomotulū pașilorū. Patulū în care zăcea bolnavulū era acoperitū cu nisce perdele garnisite cu broderii scumpe de Bruxella.

Prezența acestorū obiecte scumpe nu mai causa bucuria proprietarului lorū... Căutăturile lui erau așintite la viitorulū plinū de misterii. Simția, că în câteva minute eternitatea îi va cere sufletulū; mormēntulū, corpulū și gândurile erā îi alērgă într'unū trecutū înfricoșatū despre care va trebui să deē sēmă în viitorū.

Cuvintele, cari bătrānulū muritorū le adresā servitorului lui D-șeu și servitorului justiției pāmēntene, răsunau încet și erau întrerupte de resufări adēnci, erau totuși pronunțate c'o anumitā hotărēre ca de unulū care e firmū decisū a se descārca de ceva care i apasā de multū inima.

„Domnilorū,” dise Tenboosch, „sciiți prea bine, că de mai multū ani s'a condamnăntū la mōrte unū birtașū cu numele Henri Dumartin, pentru că ar fi ucisū pe unū anume Iacob Vanheelden. Unspredece jurați au disū că e vinovatū, unulū a fostū de părere contrarā. Dumartin muri pe eșafotū. Acela unulū din jurați am fostū eu. Eu nu numai că credeamū în nevinovăția nefericitului, dăr chiarū sciamū cine este adevēratulū ucigașū. Acestā firesce n'am spus-o celorlalți jurați, pentru că ucigașulū — eram eu însumi.”

Cei doi ascultători se uitau încrēmēniți unulū la altulū. Credeau că bolnavulū aiurēză de friguri.

Dăr bolnavulū continua:

„In tinerețele mele, după cum sciiți, eram unū marinarū sērācū. Din Antwerpa m'am suitū pe o corābiā a căpitānului Lauriot. Aici m'am începutū cariera. Pentru dibăcia și hārmicia mea, pe încetul, am fostū înaintatū de altū doilea pilotū. Odată ne aflamū într'o călătoriā, a cărei scopū era se trecemū prin mai multe porturi din rēsăritū. Dăr mai întēiu am trasū în portulū de Veneția unde descārcarāmū o parte din ale nōștre, pentru a încārca alte mărfuri prețioșe.

„Sfērșisemū aprōpe tōte afacerile, când, etā, auđimū vești rele. Hoți de mare îndrāsneți, numiți pirāți, se dicea că atacā tōte corābiile de comerțū și că Marea mediteranā ar fi nesigurā.

„Căpitānulū Lauriot hotărī să nu părăsēscā portulū de Veneția, până când o corābi de rēsboiu venețianā nu va fi împrăștiatū pe pirāți și până când marea nu va fi sigurā. Spre scopulū acesta căpitānulū își demisionā totū personalulū care acūși se împrăștiā în tōte părțile căutāndu-și ocupațiune pe alte corābii. Numai pe mine și pe antēiulū pilotū ne oprī ca să pāzimū corabia, ca dāndu-se ocaziune, să mergemū cu ea mai departe. Antēiulū pilotū era ca și mine tinerū, cu numele Jacob Vanheelden. Intr'una din zile, pe când căpitānulū nostru se afla în cetate la unū banchetū datū de factoriștii comercianți ai țērilor de jos, Vanheelden imi descopere unū planū de totū blāstēmatū pentru o crimă infernală. Imi propuse ca împreună să ucidemū pe căpitānulū și proprietarulū „Stelei de Brabant,” așa se numia corabia. Sē luāmū în posesiune corabia cu tōte prețioșele ei și sē ne cam mai ducemū. M'am înfioratū de o faptā atātū de nelegiuită, dăr cugetulū că mă voi face bogatū, fōrte bogatū, invinse

din comisiune a propus următoarea rezoluțiune:

„Sinodul arhiepiscopesc constată cu durere, că în arhiepiscopia noastră, și anume în centru, există o luptă de partide, care amenință interesele bisericești, și care luptă ocupându o parte din presa noastră română, deja a degenerat în atacuri necuviincioase îndreptate în contra capului bisericești, și în contra altor fețe bisericești.

Sinodul arhiepiscopesc este de firmă convingere, că sub împrejurările date sus îndigită luptă poate avea cele mai triste urmări pentru biserică, și exprimă speranța, că toate organele și toate fețele bisericești, uitându disonanțele trecutului — și vorbî tînde mîna frățește spre a înainta binele bisericești, și a asigura instituțiunile noastre constituționale bisericești.

La casă, când această speranță nu s'ar împlini, sinodul autorizează pe organele competente de a procede cu toată rigorea în contra acelor persoane bisericești, cari prin continuarea luptei de partidă ar periclita interesele și instituțiunile noastre bisericești. — Incătu privește afacerea disciplinară a protopresbiterului Simeon Popescu, sinodul nefiind competent, o remite veneratului Consistoriu și și exprimă dorința, ca această afacere să se finalizeze conform legii cîtu mai curîndu.

Față cu propunerile de mai sus deputatul Diamand Manole a făcutu propunerea următoare:

Avîndu în vedere, că Escelența Sa domnul arhiepiscop și metropolit în cuvîntarea presidială, prin care a deschis actuala sesiune sinodală, ni-a designat ca propagatori a-i spiritului de partidă în biserică pe o semă de omeni unii chiar în funcțiuni superioare bisericești, cari, conduși fiind de interese personale și de ură nestîmpărată, s'au unit cu elemente, care prin graiu viu, și prin diarele lor combatu pe Escel. Sa, ca să provoce o rîsturnătură în biserică;

avîndu în vedere, că sinodul nu este chemat a se pronunța în chestiuni personale și în afaceri, în care ura este luată ca motor;

avîndu în vedere, că sinodul nu pte și nu trebuie să discute cu diarele politice;

avîndu în vedere, că interesele bisericești ceru, ca sinodul să fie ferit de ori și ce discuțiuni, cărora forțe lesne li s'ar puté da unu caracteru politicu, se ia următoarea rezoluțiune.

1. Sinodul nu pte să intre în discutarea chestiunilor personale puse în cuvîntarea presidială, în raportul gene-

ralu ală consistorului în afacerea suspendării d-lui protopop Simeon Popescu, ci se mărginesce a reprobă cu toată asprimea ori și ce propagandă făcută în sinul bisericești contra Esc. Sale domnului arhiepiscop și metropolit, și pentru ori și ce rîsturnare exprimîndu dorința, ca Es. Sa d-lu arhiepiscop să se folosescă în înțelegere cu Ven. consistoru arhiepiscopesc de tôte mijlocele legale, ca să suprimă acea propagandă, decă ea în adevăr există.

2. Sinodul reprobă cu toată asprimea ori ce încercare de a introduce în sinul bisericești discuțiuni politice, își exprimă dorința, ca Es. Sa d-lu arhiepiscop și metropolit să ia în înțelegere cu veneratul consistoru; cuvintele măsurii, ca fețele bisericești și funcționarii bisericești, în exercițiul funcțiunilor lor, cātu și în calitatea lor de directori ai bisericești, să respingă ori și ce influențe politice și să susțină numai și numai interesele bisericești.

3. Cātu în deosebire pentru afacerea suspendării domnului protopop Simeon Popescu, sinodul, neavîndu nici o competență disciplinară, își exprimă dorința, ca Venerabilul consistoru arhiepiscopesc, ca organu competentu, să rezolve cātu mai curîndu afacerea această conformu regulamentului de procedură în cauze disciplinare.

Procesul „Calicului“

Clușiu, 23 Maiu.

Azi s'a pertractat și procesul de presă alu „Calicului“. Acușatii, preotul Mihaiu Pocreanu din Lugosu și redactorul Ionu Popa, ce s'au prezentat înaintea juriului, au avut de apărător pe d-lu avocat Coroianu.

Pertractarea s'a făcutu sub președința d-lui Peterffy, acuatoru a fostu d-lu dr. Biró.

După constituirea juriului s'a citit actul de acușare, în care se spune, că d-lu Popa a fostu trasu la răspundere pentru versurile din No. 9, 1 (13) Sept. 1887 intitulate „Doine celebre“ — versurile se ocupă de Korkán Péter, fostu solgăbiru și acum subnotaru alu Caraș-Severinului. Espreșiunile „Calicului“ implică delictul de calumnia și vătămarea de onoare. În decursul cercetării d-lu Popa a numit ca autoru pe M. Pocreanu. Fiindu ascultat M. Pocreanu a recunoscut că el e autorul „Doinelor celebre“ și în urma acestei declarații este acușat de delictul prevădu în § 259 alu codicelui penalu, ér pentru redactorul Popa se pretinde pedepsirea conform §. 134, p. 6 și § 39 alu procedurii penale din 1852.

Procurorul susține în vorbirea sa mai alesu, că cuvîntul „stricat“ nu însemnă altceva, decātu că Korkán Péter a falsificat lista alegătorilor și prin urmare că acușatul l'a calomniat.

Acușatul Pocreanu declară că nu pte vorbi unguresce și lasă avocatului săi apărărea, nu cunoșce pe Korkán și nu a voit să l'vatem.

Adv. Coroianu, într'unu discursu mai lungu, arată că versurile nu conțin calumnia, că Korkán nici nu e numit cu numele și așa procurorul nici nu a fostu în drept să păsescă în numele lui contra acușătorilor.

D-lu Popa a vorbitu glumețu spunîndu între altele că „Calicul“ se citește mai în tôte Europa, acolo unde suntă mai puțini cititori. Imputarea de renegatu nu-i calumnia.

După o replică a procurorului și a apărătorului președintele făcu unu resumat și citi întrebările cătră jurați. Juriul s'a consultat 1/2 de oră și președintele Albach Géza împărtași verdictul Cu 9, contra 3 vot., Pocreanu și Popa au fostu declarați vinovați. Tribunalul a condamnatu pe Pocreanu pentru calumnia la 300 fl. amendă și pe Popa la 100 fl. pentru neglijierea atențiunii cuvenite.

Pocreanu și procurorul s'au mulțamit cu sentința, Popa insinuă cerere de nulitate.

Literatură.

Foia bisericească și scolastică apare de 2 ori pe lună în Blașu. Redactori răspunzători: Dr. I. Rațu și Al. Uilăcanu. Nr. 16 dela 15 Maiu n. cuprinde în partea bisericească: Ioan Inocențiu S. B. Clainu de Szad (armare). — Să fundăm grănare bisericești-scolare. — Diverse. În partea scolastică: Știința medicală și necesitatea de a popularisa, de dr. Iónu Uilăcanu. — Epistole de pe terenul pedagogiei practice (armare) de V. Gr. Borgovanu. — De lipsă e manualu de geografă în a 3-a clasă a școlii populare? de P. Ungureanu. — Desertul și caravanele. — Jocul copiilor (poesie) de V. B. Muntescu. — Apelul cătră d-nii învățători, de Teodoru F. Negruțu. — Posta Redacțiunei.

Convorbiri literare, ce apară odată pe lună în Bucuresci sub direcția d-lui Jacobu Negruzzi, cuprind în Nr. 2 dela 1 Maiu: Iconografia lui Traianu, de A. Odobescu. — Din esperință, de T. Măiorescu. — Gasparu Grațiani (tragedia în 5 acte), de I. Slavici. — Satiră, de A. C. Cuza. — Don Quischo de la Mancha, trad. de S. G. Vêrgolici (armare). — La crișma verde; În umbra de gardine (poesii), de T. Robeanu. — Tu vreme; Sonetu (poesii) de N. Volenti. — Academia română. — Bibliografie.

SCRIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. alu „Gaz. Trans.“)

Budapesta, 25 Maiu. — Din cauza mersului încetu alu desbaterilor în camera deputaților din Viena nu s'a pututu încă stabili până acum terminul de conchemare a delegațiunilor. Probabil că sesiunea următoare ordinară a dele-

gaților se va ține numai la tîmnă.

Viena, 25 Maiu. — Scirea „Gazetei de Colonia“ despre visita ce voiesce să o facă Impăratul Austriei în curîndu Regelui Italiei cu ocaziunea manevrelor militare din Bologna a produsu în cercurile politice o viuă atențiune.

Seraievo, 25 Maiu. — Consulul rusescu de aici a plecatu fără veste înainte cu câteva zile și s'a dusu peste Croația în orașul bosniacu Brczka, a călătorit mai departe dealungul Drinei spre a visita granița sêrbo-bosniacă. Călătoria, care verisimil numai din întîmplare coincide cu năvălirea bandei muntenegrene, este cu tôte aceste forțe observată.

Petersburgu, 25 Maiu. — Tarul a dișu cătră deputațiunea, care l'a invitat la jubileul de nouă sute de ani în Kiev: „Sperezu că sêrbătorea jubileului nu va fi conturbată prin sgomotul armelor. Tôte silințele mele au ținta de a asigura Rusiei pacea.“

Cursul pieței Brașov

din 25 Maiu st. n. 1888

Table with 4 columns: Banca, Valoarea, Cump., Vînd. Includes items like Banca romănescă, Argintu romănescu, Napoleon-d'ori, Lire turcesci, Imperiali, Galbeni, Scris. fonc., Ruble rusesci, Discontulă.

Cursul la bursa de Viena

din 22 Maiu st. n. 1888.

Table with 2 columns: Item, Valoarea. Includes Renta de aur, Renta de hîrtia, Imprumutul căilor ferate, Amortisarea datoriilor, Galbeni împărătesci, Napoleon-d'ori, Bonuri rurale, Bonuri cu cl. de sortare, Bonuri rurale transilvane, Bonuri croato-slavone, Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului, Despăgubirea pentru dijma de vinu ungurescu, Renta de argintu austriacă, Renta de aur austriacă, Losuri din 1860, Acțiunile băncei austro-ungare, Mărci 100 imp. germane, Londra 10 Livres sterlinge, Imprumutul cu premiu urgurescu, Acțiunile băncei de credit ungar, Acțiunile băncei de credit austr., Renta de hîrtia austriacă.

Editoru și Redactoru responsabilu: Dr. Aurel Mureșianu.

chiar și asupra iubirei mele cătră brașul căpitanu, care mi-a fostu totdeuna binefăcător și prietinu părintescu. Lauriot sosese tîrziu noptea, noi îl prindem ilu omorîm și cadavrul ilu cutundăm în lagună. Tôte hîrțile corăbiei cădură în mînilor noastre. Ne angajăm nisce matrosi și scăpîndu neîmpiedecați luăm drumul înspre apus. În Barcelona am vîndutu tôte marfa, mai tîrziu și corabia. Căștigul însemnatu l'am împărțit în părți egale. Nu natu după aceea mă aședai aici în Bruzela am deschis unu negoțu, la începutu cu intențiune, forțe restrînsu, ca să nu producă nici unu prepusu. Incețulu cu încetulu l'am totu lărgit și fiindcă în ce băgamu banii aveam noroc, averea și vîdă mea crescea mereu. Liniștit și fericit cu tôte astea n'am fostu nici odată. Pentru că chipul celui ucis ilu vedeam adesea înaintea sufletului meu amăritu. — Vanheelden rămase credinciosu chemării de marinaru și se făcu nevîduțu, dorința mea însă ca în viață să numai vedu nici odată pe tovarășul fărădelegii mele, nu s'a împlinitu. Într'o di mi se anunță unu om, care dicea că mi este cunoscutu din tinerete. Când intră în odaia mea, recunoscu în el pe Vanheelden, deși

recură multu ani la mijlocu. Elu mi spuse că cu timpul și-a perdut tôte averea și storse o sumă însemnată dela mine. Rugarea mea să păsescă țera, rămase fără succesu, din contră își cumpara o casă și deschise birtul dela „Cocoșu n'torsu înderptu“, der unu timp îndelungat mi dete pace, încātu credeam că am scăpatu cu banii ce mi i-a storsu odată. Într'o di mă invită pe noptea viitoare la o întîlnire pe unu drumu părăsitu de pe câmpu. Presupunîndu o nenorocire am urmatu provocării. Vanheelden mi descopere că sôrtea lui nu-lu mulțumesce de locu, eu totuși i-așu putea împlini o dorința, care l'ar puté face fericit.

Imi cerea pe fiă-mea, unicul copil în căsătorie. Spaima mea era nemărginită. Această copilă, am dișu în mine pe care o iubesc mai mult ca ori-ce în care vedu pe mamă-sa cea mîrtă așa de timpuriu, ea nu trebuie să vină în atingere cu fărădelegea, ea să nu se împărtașescă de blăstmul, care zace asupra părintelui ei. Tremuram la gândul de a-mi încredința copila unui păcătosu bătrân și prăpăditu. L'am imbiat cu ban, der m'a respinsu dîmbind și își renou cererea, amenințîndu că mă va sili, decă nu voui vrea de voiă bună.

Der cum puté să mă silescă, nu era elu vinovat intocmai ca și mine? nu trebuia să se tîmă și elu decă s'ar descoperi fărădelegea noastră? Când i-am reflectat acestea, mi-a răspuns, că elu se va sci scăpa. Casa lui cu trebile ce se facu în ea, o pte vinde în fiă-care di și apoi ar pleca în țeri depărtate, unde nu ar ajunge justiția Țerilor de josu. Fiind odată scăpatu în felul acesta, prin o a treia persoană ar sci descoperi totu lucrul cu documente neresturnabile. Dicîndu acestea scose din busunaru unu vînzol de hîrtii vechi.

Erau actele corăbiei „Stéua de Brabant“, pe cari credeam, că le-a nimicitu de multu. Din acestea eșia la ivelă, că spusa noastră de odinioară, că am fi fostu demisionați de căpitanul Lauriot împreună cu celalaltu personalu, nu este adevărată. Intre hîrtii erau și dovești despre vînderea corăbiei și a mărfii de pe ea. Vîdîndu eu acestea, am începutu a l'u ruga și a l'u conjura să se lase de propus. Elu stăruia cu atātu mai tare în pretensiunea lui. Atunci mă cuprinse o putere diabolăscă, imi apucă cuțitul din buzunaru și l'u înfigu în pieptul mișelului. Îi mai rămase putere să s'ar la mine și să mă prindă de gātu. Se încinse între noi o luptă înfricoșată, eu

fi mai dau o lovitură și cade fără putere la pămîntu. Vedeam că mîre. Iute punu mîna pe hîrtii și mă depărtezu. Încă nainte de a se crepa de diuă eram la mine a casă. Astfelu o fărădelege după multu ani trase după sine altă fărădelege. A treia jertfa a fostu nenorocitul Dumartin pe care nu l'u puteam scăpa fără să mă acust pe mine de cele două omoruri.

Tenboosch sfêrșise.

Două ore mai tîrziu era unu cadavru.

Cercetările făcute pe urma mărturisirei lui, constatară, că cele spuse de elu au fostu adevărate. Toți compătineau acum pe nenorocitul Dumartin și voiau să ajute familiei cădate în miseria. În catedrala santei Gudula se cetiră de-a rîndul mai multe slujbe pentru odihna celui executat. Fata lui Tenboosch se duse într'o mănăstire, unde se rugă neîntreputu pentru repausul sufletesc alu tatălui ei consacrandu și sêracilor tôte grija, până la adînc bătrînețe.

La „Cocoșu n'torsu“ din Bruzela, bătrîna birtășită istorisese ori și cui, care vré s'o asculte, astă întîmplare mișcătoare din timpuri de multu trecute.

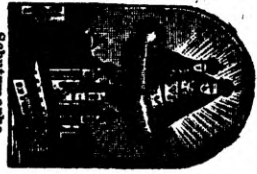
Numere singurate
din „Gazeta Transilvaniei”
à 5 cr. se pot cumpăra în
tutungeria I. Gross, în libră-
ria Nicolae Ciureu și Al
brecht & Zillich.

Bursa de București.

Cotă oficială dela 10 Maiu st. v. 1888.

	Cump.	vënd.
Renta română 5 ⁰ / ₀	91—	92. ¹ / ₄
Renta rom. amort. 5 ⁰ / ₀	89—	90. ³ / ₄
Renta convert. 6 ⁰ / ₀	90—	90. ³ / ₄
Impr. oraș. Buc. 20 fr.	35—	38—
Credit fonc. rural 7 ⁰ / ₀	105—	104—
” ” ” 5 ⁰ / ₀	89. ³ / ₄	70. ¹ / ₄
” ” ” 7 ⁰ / ₀	103—	103. ¹ / ₂
” ” ” 6 ⁰ / ₀	96—	97—
” ” ” 5 ⁰ / ₀	85. ¹ / ₂	86—
Banca naț. a Rom. 500 Lei.	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
Ac. de asig. Națională.	—	—
Aurü contra bilete de bancă	15. ³ / ₄	16—
Bancnote austr. contra aurü.	2—	2.2—
Aurü contra argintü seu bilete	15. ³ / ₄	16—
Florinü valöre austriacă	2—	2.2

Picături de stomach Marzeller,
care lucră excelent în contra tuturor
bolilor de stomach.



Nehreente pentru lipsa
de apetit, slăbiciunea sto-
machului, respirațiunea cu
miros greșit, umfăre (ven-
tur), răgăleă acră, colică,
cătarü de stomach acră,
formarea de petă și năspu,
producerea escorivă de fig-
mă, galbănare, greață și vo-
mare, durere de capn (de că
provine dela stomach), că-
cel la stomach, constipa-
țiune seu încuare, încălzirea stomachului
cu manăci și bătăuri, hmbriei, suferințe
de splin, foarță și de haemorrhoid. — Pre-
putu unei sticle dimpreună cu prescrierile
de întreținere 35 cr., sticle îndoită de
mare 60 cr.

Expeditia centrală prin farmacia
Carl Brady, Kremzier (Moravia.)

Picături de stomach Marzeller nu
sunt un remediu secret. Parțile con-
ținute sunt arătate în prescrierile de in-
treținere, ce se află la fie-care sticle.
Veritabile se află mai în toate farmaciile.

Arverési hirdetmény.

Az abrubbányai kir. járásbíroság mint tkvi hatóság által közzététetik hogy Bucsum-Poján gör. keleti egyház végrehajtatónak feyházra ítelt Morariu Moitze végrehajtás szenvedő elleni 30 frt. tőke ennek 1884 Május 18-tól 6⁰/₀ 29 frt. költségek és jár. behajtása végett az abrubbányai kir. járásbíroság területén tartozó Bucsum községi 541 tjkben foglalt következő ingatlanok kir. kincstárnak málmohozoi-tulajdonjoga érintetlen hagyása mellett

Sor-szám	helyr-szám	Megnevezés	becsérték frt.	kr.	bánat pénz frt.	kr.
1	4091	kaszál.	25		2	50
2	4107	”	127		12	70
3	516 ⁰ / ₂	kert	7			70
4	5172	ház	160			
	4173	Zud 6 ny.	40		20	

és tartozékai Bucsum községben a község házánál megtartandó nyilvános birói árverésen 1888 évi *Iulius hó 5-án* d. e. 10 orakor becsáron alol is a becsárnak 10⁰/₀-ának a birói kiküldött kezéhezleendő előleges letétele mellett elfognak adatni. Vevő köteles a vételárnak felét 15 nap alatt más felét az árverés jogerőre emelkedésétől számítandó 30 nap alatt és ugyan azon naptól számítandó 6⁰/₀ kama-
tokkal együtt a Gyulafehérvári kir. adó-hivatalnál 39,423 sz. igazság ügy mi-
nisteri letéti szabályrendelet értelmében lefizetni.

Ardrubbányán 1888 évi Ianuár hó 17-én.

M. kir. j.-bíroság mint t.-könyvi hatóság.

Rugám pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei se binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postalü și numerii de pe fâșia sub care au primitü diarulü nostru până acuma.

Publicare de licitațiã.

Din partea Comitetului parochialü romänü gr. or. altü Sf. Treimü din Brașovü, preurbiulü Tocile, se escrie licitațiã minuendã pentru zidirea a optü odã pentru femei bătrâne în curtea bisericeii Sf. Treimü, din fundațiunea generosului Ioanü G. Manu.

Licitațiã se va ținea în 19 (31) Maiu a. c. la 2 ore după amedü în scõla romänã de pe Tocile.

Ca basã a licitațiiei va servi planulü, preliminarilü de spese și condițiunile de licitațiã care se potü vedea la d-lü epitropü parochialü Ioanü Stinghe.

Prețulü strigãrei este de 5466 florinü v. a.

Măestrii amatorü de a licita se se prezenteze la terminulü numitü avendü a depune vadiu de 10⁰/₀ dela prețulü strigãrei. Până la licitațiã se primescü și oferte închise cu acelașü vadiu, în care oferentulü se declare că se supune condițiunilorü de licitațiã.

Brașovü, 5 (17) Maiu 1888.

Vasile Sfetea,
președinte

65,2—2

Subscrisulü consortiu alü mäsãrilor recomandã onora-
tului publicü asortimentulü seu de mobile gata de mäsãri și
îmbrãcate de tapițierü, de cea mai bunã calitate, cu cele mai
eftine prețuri, în depositulü seu nou deschisü, *Strada Vãmüi*
Nr. 5.

Cu distincã stimã:
**Primulü consortiu brașovenü de mäsãri pentru
construcțiunii și mobile.**

63,5—3

„AZIENDA”

Societate de asigurare austro-francesã în Viena

în contra daunelorü elementare și accidente pe viață și pentru rente:

Capitalulü de acțiuni și mijlõce de garanțiã facü peste 11 milione florinü v. a. Acéstã societate face asigurãri cu premiile cele mai eftine, și adicã:

- a) în contra daunelorü cauate prin incendiu seu fulgerü, prin esplosiunii de aburü și gazü, precum și în contra acelorü cauate la stingere, dărãmare și golirea încăperilorü de locuitü și ale edificielorü de economiã, fabrici, mașini, mobilarü, deposite de mãrfuri, animale, unelte de agronomiã și provisiuni;
- b) în contra daunelorü prin incendiu seu fulgerü în timpulü secerișului cauate la cerealele de pe câmpü și provisiunile de nutrețü în șuri, clãi etc. etc.;
- c) în contra daunelorü cauate de grindinã la productele de pãmântü;
- d) asigurãri pe viața omului în tõe combinațiunile obicinuite precum: asigurãri la casü de mörte, pe viață, viață și mörte, asigurarea bătrãnețelorü, înzestrarea copiilorü, rente, pensiuni pentru vëduve, rente pentru educare, pre lângã o lievidare solidã, promptã și consciințiosã.

Agentura generalã în Brașovü

la

KARL HALIMEN,

Biroulü în Tergu-boilorü No. 329,

unde se angajezã totodatã și unü bunü acvisitorü.

65,1-1